

UZASADNIENIE

Decyzjami: z dnia 31 grudnia 2020r. znak (...) - (...) i z dnia 16 lutego 2021r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił J. R. prawa do zasiłku chorobowego odpowiednio za okresy 20 listopada 2020r. – 7 stycznia 2021r. i 8 – 28 stycznia 2021r. wskazując, iż wobec pozorności umowy o pracę adresatka decyzji nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia pracowniczego u P. R., co zostało potwierdzone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 maja 2020r. sygn. akt III AUa 60/20.

J. R. wniosła odwołania od wskazanych decyzji kwestionując stanowisko o niepodleganiu przez nią ubezpieczeniom społecznym i podnosząc, że decyzja organu, do której odnosił się wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie pochodzi z 2018r. i nie może stanowić bezterminowej podstawy do odmowy świadczeń.

Organ rentowy żądał oddalenia odwołań.

Każda ze stron wystąpiła o koszty procesu.

Sprawy zainicjowane odwołaniami zostały połączone do wspólnego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

J. R. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 2 lutego 2018r. z tytułu zatrudnienia pracowniczego u płatnika składek P. R..

Niesporne, nadto (...) w aktach organu dotyczących postępowania o podleganie ubezpieczeniom społecznym prowadzonego w 2018r.

W dniu 26 października 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, ustalił – decyzją nr (...) - że J. R. nie podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek P. R. od dnia 2 lutego 2018r., jako że umowa została zawarta tylko dla pozorów, a w istocie ubezpieczona pracy nie świadczyła.

Prawidłowość tej decyzji była badana w postępowaniu sądowym zainicjowanym odwołaniem J. R..

Wyrokiem z dnia 18 października 2019 r. sygn. akt VI U 2366/18 Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie dzieląc stanowisko organu o pozorności umowy o pracę stanowiącej podstawę dokonania zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 28 maja 2020r. sygn. akt III AUa 60/20 oddalił apelację J. R. od tego wyroku zgadzając się z oceną sądu I instancji.

Od tego orzeczenie kasacji nie wywiedziono.

Niesporne, a nadto dokumenty w aktach VI U 2366/18 Sądu Okręgowego w Szczecinie - wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 października 2019r. – k. 118 wraz z uzasadnieniem 127 - 136, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 maja 2020r. – k. 161 wraz z uzasadnieniem – k. 172 – 181

J. R. była niezdolna do pracy w okresie 20 listopada 2020r. – 28 stycznia 2021r.

Niesporne, nadto zaświadczenia (...) w aktach zasiłkowych – obu plikach – katy bez numeru

Ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego za pośrednictwem płatnika składek P. R. o przyznanie zasiłku chorobowego za okresy objęte zwolnieniami lekarskimi przypadające w wyżej wskazanym okresie.

Płatnik składek potwierdził wówczas w dokumentach, że od 27 lipca 2020r. zatrudnia J. R. (będącą jego pracownicą od 2 lutego 2018r.) w pełnym wymiarze czasu pracy.

Niesporne, nadto dokumenty składane przez płatnika składek w celach zasiłkowych w aktach zasiłkowych (zaświadczenia (...), zaświadczenia płatnika składek dla celów zasiłkowych ZUS Z – 3)

Organ rentowy w dniu 10 grudnia 2020r. w związku z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie sygn. akt III AUa 60/20. wyrejestrował J. R. z ubezpieczeń społecznych i skorygował dokumentację rozliczeniową za okres do października 2020r., o czym poinformował płatnika składek pismem z dnia 11 grudnia 2020r.

Niesporne, nadto pismo organu – pierwsza karta w pliku akt organu – białej tecze

Wobec ponownego zgłoszenia przez P. R. J. R. jako pracownicy do ubezpieczeń społecznych od dnia 1 lutego 2022r. oraz wnioskiem ubezpieczonej o objęcie ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia u tego płatnika składek od 27 lipca 2020r. organ przeprowadził kolejne postępowanie wyjaśniające. Jego efektem było wydanie w dniu 4 lipca 2022r. decyzji nr (...) o niepodleganiu J. R. ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracowniczego zatrudnienia u P. R. od 27 lipca 2020r.

Niesporne, nadto decyzja organu rentowego z dnia 4 lipca 2020r. – k. 97 – 104

Odwołanie J. R. od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 4 stycznia 2023r. sygn. akt VI U 1088/22.

Wyrok ten, niezaskarżony przez żadną ze stron, stał się prawomocny z dniem 12 stycznia 2023r.

Niesporne, a nadto dokumenty w aktach VI U 1088/22 Sądu Okręgowego w Szczecinie, w tym w szczególności wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 4 stycznia 2023r. – k. 35, stwierdzenie prawomocności – k. 36

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Odwołania podlegały oddaleniu.

Kwestię świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, do których należy zasiłek chorobowy, regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (na dzień wydania decyzji t.j. Dz.U.2020.870), zwanej dalej ustawą zasiłkową. W myśl art. 6 ust. 1 ustawy zasiłkowej zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ubezpieczony to w myśl art. 1 ustawy zasiłkowej osoba objęta ubezpieczeniem chorobowym określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (na dzień zaskarżonej decyzji t.j. Dz. U. 2020.266) zwanej dalej ustawą systemową. Zgodnie z art. 11 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy systemowej ubezpieczeniu chorobowemu podlegają obowiązkowo m.in. pracownicy z wyłączeniem prokuratorów. Bezspornym pozostawało (świadczy o tym także jednoznacznie dokumentacja w aktach zasiłkowych), iż ubezpieczona wystąpiła o zasiłek chorobowy z tytułu, jaki stanowiło właśnie zatrudnienie pracownicze u P. R.. Podleganie przez J. R. ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu stanowiło przedmiot dwóch postępowań toczących się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie VI Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, z których dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu decydujące znaczenie ma późniejsze czyli toczące się pod sygn. akt VI U 1088/22. Dotyczyło ono bowiem prawidłowości decyzji organu wydanej w dniu 4 lipca 2022r. a wyłączającej J. R. z ubezpieczeń społecznych od dnia 27 lipca 2020r. Decyzja ta rozstrzygała więc o niepodleganiu J. R. ubezpieczeniom społecznym co najmniej w okresie 27 lipca 2020r. – 4 lipca 2022r. , a zatem w okresie, w którym powstała niezdolność do pracy warunkująca żądanie zasiłku chorobowego.

Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił odwołanie J. R. od wskazanej decyzji, a jego wyrok jest już prawomocny. Jako taki korzysta z powagi rzeczy osądzonej, co oznacza niemożność poczynienia w innym toczącym się postępowaniu ustaleń pozostających z nim w sprzeczności. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie

tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i organy państwowe. Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy, związany przytoczonym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie, nie mógł dokonywać samodzielnie ustaleń w zakresie podlegania J. R. ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu zatrudnienia (stosunku pracy) u P. R., co czyniło zbytecznym prowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie (stąd pominięcie wniosków dowodowych ze źródeł osobowych dokonane postanowieniem z dnia 17 lipca 2023r.) Wyrok, o jakim mowa, prowadzić musiał do uznania, iż ubezpieczona nie posiadała wskazanego tytułu ubezpieczenia. Tym samym sporna na etapie wydawania decyzji przesłanka prawa do świadczenia czyli posiadanie statusu ubezpieczonej, po stronie J. R. w dacie powstania niezdolności do pracy nie występowała.

Mając na względzie wszystko powyższe, sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c oddalił odwołania.

W myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym koszty działania zawodowego pełnomocnika, przy czym sąd orzeka z urzędu o obowiązku uiszczenia odsetek od tych kosztów (art. 98 § 1¹ k.p.c.)

Stawka minimalna wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego wynosi 180 zł (§ 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych /t.j. Dz.U.2018. 265/), na rzecz organu zasądzono zatem dwukrotność tej kwoty z uwagi na dwie połączone sprawy zainicjowane odwołaniami J. R..

P. R. nie był stroną niniejszego procesu. Inaczej niż w sprawie o podleganie ubezpieczeniom społecznym w postępowaniu o prawo do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego płatnik składek co do zasady nie ma statusu strony, nie należy bowiem do podmiotów, o jakich mowa w art. 477¹¹ § 1 i 2 k.p.c. Nie jest bowiem ubezpieczonym, decyzja nie dotyczy jego praw i obowiązków, te nie zależą też od rozstrzygnięcia sprawy (wynik procesu nie rzutuje na nie wprost). Oczywiście bywają sytuacje, gdy płatnik może występować jako zainteresowany w sprawie zasiłkowej np. gdy ustalenie prawa do świadczeń przez organ nastąpiło na żądanie tego płatnika wobec sporu między nim a ubezpieczonym (np. na tle wykorzystywania zwolnienia niezgodnie z jego celem czy liczenia okresu zasiłkowego) albo gdy chodzi o zwrot nienależnie pobranych świadczeń przez ubezpieczonego (z uwagi na możliwość wystąpienia później przez organ o taki zwrot od płatnika, gdy sąd nie stwierdzi obowiązku zwrotu świadczeń przez osobę, która je pobrała). Żadne z nich w sprawie nie zachodzi.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)